Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Legenda Aurea - Cod. Aug. perg. 256

Jacobus <de Voragine>

[S.l.], [14. Jahrh.]

De sancto Marcellino

urn:nbn:de:bsz:31-66161

Visual Library

et quasi novo cursu velocissimo ducerentur et ignitis tempestate quassati quo pergerent ignorarent. Sanctus marcus cuidam monacho custodi corporis sui apparuit dicens: Dic hominibus istis ut velociter vela deponant quia non longe a terra distant. Quibus depositis mane facto se iuxta quandam insulam invenerunt. Cum autem per litora diversa transirent et sanctum thesaurum omnibus occultarent, venientes incole conclamabant: O quam beati estis qui sancti marci corpus portatis, sinite ut ipsum suppliciter adoremus. Quidam nauta adhuc omnino incredulus a demone arripitur et tamdiu vexatur donec ad corpus adductus se credere confitetur. Qui liberatus gloriam deo dedit et beatum marcum in devotione et reverentia magna deinceps habuit. Circa annum domini MCCXLI apud papiam in conventu fratrum predicatorum fuit quidam frater religiose ac sancte vite nomine julianus natione faventinus, iuvenis corpore sed canus in mente, qui infirmitate ultima elaborans cum priorem domus super statu suo requisivisset et ille mortem sibi imminere sibi diceret, statim facie exhilaratus ac manibus et toto corpore applaudens clamare cepit: Date locum fratres, quia pre nimia leticia hundancia anima iam prosilit extra corpus ex eo quod tam iocundos rumores audivi. Et elevatis in celum manibus dicere cepit: Educ de carcere animam meam. Et heu infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis huius? Inter hec leviter sopno obdormiens vidit beatum marcum ad se venisse et se iuxta eius lectulum collocasse. Et ecce vox ad eum dicens: Quid hic agis o marce? Et ille: Ad morientem istum accessi quia devotum eius ministerium fuit acceptum. Et iterum vox ad eum: Cur inter omnes sanctos ad eum magis tu venisti? Quia specialem in me devotionem habuit et locum ubi corpus meum quiescit devotione sedula visitavit, ideo ipsum in hora exitus sui visitare veni. Et ecce quidam albati totam domum illustrabant. Quibus ait marcus: Quare huc venistis? Et illi: Ut istius animam in conspectu domini presentemus. Evigilans autem predictus frater pro priore ista audivi statim misit et omnia que viderat sibi recitavit, cum nimio gaudio feliciter in domino obdormivit.

De marcellino

Marcellinus annis novem et mensibus quatuor romanam rexit ecclesiam. Hic iussu dyocletiani et maximiani capitur et ad sacrificandum ducitur. Cum autem non assentiret et per diversorum genera tormentorum sustinere deberet, metu passionis duo grana incensi posuit in sacrificio. Tunc magna ad est infidelium leticia, sed fidelibus extitit ingens meror. Verum infirmato stomacho fortiora membra resurgunt et minas principum parvipendunt. Tunc fideles ad summum pontificem convenerunt et ipsum plurimum redarguunt. Ipse autem iam penitens plurimum ingemuit et se ipsum deposuit, sed tamen ipsum omnis turba iterum reelegit. Quod cesares audientes eum iterum capi fecerunt, et dum nullatenus sacrificare vellet, eum decapitari mandaverunt. Et iterum crevit furor hostilis ut infra mensem XVII milia christianorum perimerentur. Marcellinus autem dum decapitari deberet se christiana sepultura indignum asseruit, et ideo omnes qui se sepulture tradere presumerent excommunicavit. Qua propter corpus eius XXXV diebus insepultum remansit. Post hec beatus petrus apostolus

marcello successore sc̄m marcellum
apud diocl. fr̄ marcelle q̄re me nō
sepelis. Cui ille. q̄ sentencie dudū sepult
es dn̄e. Cui apl's. q̄re i[n]sepultū repu
to quā diu marcellinū i[n]sepultū uideo.
Cui ille. Nonne dn̄e nosti qr ipse eos
q̄ se sepeliret anathematizauit. Cui pe
trus. Nonne scriptū ē qui se humiliat ex
altabitur. Uñ h attendere debuisti. Ua
de q̄ & ipm ad pedes meos sepelias.
Qui statim iuit & iussa cpleuit. De sc̄o vitale

Vitalis q. viuēs talis.
Quia qual' uiuebat exti' talis
erat intus inueniret. Vl' uital' de uita.
Vl' uitalis q. i[n]uicens se al' u igneus
se alii inuitis. Ipse n. fuit tanq̄ vnū
de animalibus dei q̄ uid ezechiel. ha
bens inse .iiii. alas. s. alā spei q̄ uola
bat i[n] celū. alā amoris q̄ uolabat in
dm̄. alā timoris q̄ uolabat i[n] inferiū.
alā cognitōis q̄ uolabat i[n] se ipm. Cu'
passio i[n] libello sc̄i Geruasii & ptha
sii repta fuisse putat'. De nomine.

Vitalis miles csularis
ex ualeria uxore geruasiū &
prothasiū genuit. hic cū paulino iu
dice rauennā ingressus. cū quendā ibi
de xp̄ianū medicū noīe vrsicinū p
multa tormentorū genera. iussu decolla
ri uideret & ille medicus nimiū ex
paruesceret. exclamauit ad eū sc̄s ui
talis dicens. Noli frater vrsicine me
dice q̄ alios curare csueuisti. te
ipm eterna morte occidere. Et q̄ ad
palmā p multas passiones uenisti.
noli coronā amittere tibi a deo ꝑparatā.
Qd ursicinū audiēs confortatus est.
& de pauore suo penitens mar
tiriū libenter excepit. Sc̄s aut̄
uitalis eū honorifice sepeliuit se

cr. & post h ad paulinū dn̄m suū
vltra uenire cempsit. Ille uo ni
miū indignatus cū eū ad se uenire
noluit cū eū ursicinū sacrificare no
lente retraheret cū eū xp̄ianū se ee' osten
dit iussit eū in eculeū leuari. Cui dix̄
vitalis. Stultissim' es si me putas
decipe q̄ alios semp studui liberare. Et
ait paulinus ministris. Ducite eū ad
palmā & si sacrificare noluerit fouea
p̄fundissimā donec peruenias ad
aquā ibi facite. & ibi eū uiuū & sup
inū sepelite. Qd & fecerunt & b'm vi
talē ibidē viuū sepelierunt. circa an
nū dn̄i. lvii. sub nerone. Sacerdos aut̄
q̄ h̄ consiliū dederat statim a demone
arreptus ē. & p .vii. dies i[n]saniens in
illo loco exclamabat dicens. Incen
dis me vital'. Die aut̄ .vii. i[n] flumi
ne precipitatus miserabilit' expira
uit. Vxor aut̄ sc̄i vitalis cū me
diolanū rediret. inuenit quosdā
ydol' imolantes. Qui eā hortarent'
ut ydol' immolata comederet. Rn̄
xp̄iana sū nō licet m̄ de uīis sacri
ficiis manducare. Qd illi audien
tes eā tam diu uerberauerunt qd homines
sui qui cū ea erant usq mediolanū
eā semiuiuā deduxerunt. Et i[n]fra
triduū ad deū feliciter migrauit.

Petrus interpretatur De sc̄o petro m̄re
agnoscens vel discalcians.
vl' dr̄ petrus a petros qd ē firmum.
Et uō. qd p h tria intelliguntur
tria priuilegia que fuerunt i[n] beato pe
tro. fuit n. predicator egregius & vn
dr̄ agnoscens q̄ & p sciām scriptura
rū noticiā hūit. & i[n] p̄dicatione
quid cuiq̄ cueniret agnouit.
Sc̄o fuit uirgo purissim' & inde